

Sygn. akt II Cz 766/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny- Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Maria Leszczyńska (spr.)

Sędziowie : SO Irena Dobosiewicz

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2013r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : J. B.

przeciwko : A. G.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 20 czerwca 2013 r. sygn. akt I Nc 11921/12

***p o s t a n a w i a :***

***oddalić zażalenie.***

Na oryginale właściwe podpisy

sygn. akt. II Cz 766/13

## UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w dniu 13.12.2012r. w sprawie z powództwa J. B. przeciwko A. G. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Pozwany, któremu odpis nakazu zapłaty doręczono w dniu 14.01.2013r., w dniu 18.03.2013r. wniósł sprzeciw od przedmiotowego nakazu oraz wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 20.VI.2013r. oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty i odrzucił sprzeciw pozwanego z dnia 18.03.2013 r. od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13.12.2012 r.

Z motywów rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego wynikało, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 504 § 1 k.p.c sąd odrzuca sprzeciw wniesiony po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalny albo którego braków pozwany nie usunął w terminie.

Sprzeciw pozwanego jest spóźniony. Ustawowy termin 14 dni na wniesienie sprzeciwu od nakazu zapłaty upłynął bowiem bezskutecznie z dniem 28.01.2013 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd na mocy powołanego przepisu odrzucił sprzeciw.

Wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty został oddalony, gdyż pozwany nie wykazał braku winy w uchybieniu terminowi (art. 168 par. 1 kpc). W szczególności pozwany nie twierdził nawet, by adres, pod który wysłano nakaz zapłaty nie był jego adresem zamieszkania ani nie podnosił żadnych okoliczności, dla których nie mógłby tego nakazu odebrać pod adresem wskazanym w pozwie. Z dokumentów przedłożonych przez pozwanego (potwierdzenie przelewu i umowa sprzedaży) wynika, iż powódka w pozwie wskazała prawidłowy aktualny adres zamieszkania pozwanego. I pod ten adres wysłano pozwanemu nakaz zapłaty

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany. Domagał się jego uchylenia. Twierdził, że powódka celowo w pozwie wskazała adres zamieszkania pozwanego, mimo iż wiedziała że w umowie sprzedaży z dnia 7.II.2012r. wskazano adres dla korespondencji.

Podnosił, że uchybił terminowi do wniesienia sprzeciwu bez swojej winy.

**Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Przede wszystkim wskazać należy, że roszczenie powódki zgłoszone w przedmiotowej sprawie wynikało z zawartej z pozwanym umowy, której przedmiotem było przeniesienie prawa do wyłącznego korzystania z miejsca parkingowego zawartej w dniu 7.02.2011r. Powódka twierdząc, że pozwany nie wywiązał się z tej umowy, domagała się zapłaty kary umownej. Powołując się na powyższą umowę powódka dołączyła ją do pozwu. W treści tej umowy jako sprzedającego wskazano pozwanego oraz jego miejsce zamieszkania N., ul. (...). Z §2 umowy wynikało, że jest ona zawierana w celu wykonania umowy przedwstępnej zawartej w dniu 23 grudnia 2010r. w części dotyczącej miejsca parkingowego.

Powyższa umowa również dołączona została do pozwu i jako sprzedającego wskazano w niej pozwanego oraz jego adres N., ul. (...).

Tymczasem skarżący kwestionując rozstrzygnięcie Sądu I instancji, dołączył do zażalenia kserokopię zupełnie innej umowy zawartej w formie aktu notarialnego w dniu 7.02.2011r. przed notariuszem A. S.Rep A nr (...) tj. umową sprzedaży, przy zawieraniu której działał w imieniu własnym i spółki z o.o. (...)” i w tej umowie oprócz wskazania swojego miejsca zamieszkania oświadczył, że stan wpisów dotyczących spółki nie uległ zmianie, a adres dla doręczeń to B., ul. (...).

W sytuacji zatem, w której pozwanym w sprawie jest A. G.kierowanie do niego korespondencji na adres N., ul. (...) było właściwe, a jej doręczenie przez awizo prawidłowe.

Bezpodstawnie zatem skarżący podnosi, że uchybienie terminowi do wniesienia sprzeciwu nastąpiło bez jego winy.

Innymi słowy pozwany wskazując w umowach, na które powoływała się powódka swój adres zamieszkania, zobligowany był do odbioru korespondencji pod tym adresem. Skoro tego w sposób faktyczny nie uczynił, na obecnym etapie postępowania nie może skutecznie domagać się przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu.

Słusznie postąpił zatem Sąd I instancji odrzucając sprzeciw od nakazu zapłaty jako spóźniony.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy bezzasadne zażalenie oddalił na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397§2 kpc.